

- * Zelfstandige ondernemers moeten een handgeschreven kasboekje bijhouden waarin ze elk bedrag apart specificeren, geen namen erbij, maar wel de tijd.
- * Om het frauderen moeilijker te maken wensen ze ook enig inzicht te hebben in je leef- en uitgave patroon. Maar, ze verzekerden ons dat ze niet kijken naar de supermarkt waar jij je boodschappen doet!

Op 22 augustus deden Hedwig en ik Den-Bosch en Eindhoven aan. Helaas troffen we daar nauwelijks vrouwen aan. We hadden het genoeg de uitwerking van het beleid van sommige belastingdiensten in praktijk te mogen ervaren. De dames hadden zo snel mogelijk hun boeltje gepakt om ergens anders te gaan zitten, waar niet op ze gejaagd wordt. De enige twee vrouwen, die wel waren blijven zitten, bleken belasting te betalen. Bij de belastingdienst Eindhoven maakten we ze attent op de werkwijze van hun collega's in Den-Bosch. Dhr. Ritz kon ons het volgende vertellen over de werkwijze in Eindhoven :

- * Hij vertelde ons geen opjaag beleid te voeren. Naar eigen zeggen blijken ze wel op de hoogte te zijn van de identiteit van de dames. Willen ze zich morgen bezig gaan houden met de prostitutie dan weten ze de vrouwen dus te vinden.
- * Ze werken samen met de politie, deze tipt hen over nieuwe dames die zijn komen werken e.d.
- * Een kasboek met daarin de bedragen van die dag volstaat. De laatste afspraak van die dag was met Marion v. d. Boom. Zij werkt bij de GG & GD en gaat clubs langs. Zij heeft contact met een aantal vrouwen die de 'Werkgroep Prostitutie' vormen in Eindhoven.

1997

Er was eens een meisje, dat na een aantal jaren voor een lullig salarisje bij de firma F. te hebben gewerkt, besloot prostituee te worden. Nadat zij diverse documentaires bij RTL-4 en Veronica had gezien, waar hoeren jubelden over hoe fantastisch hun vak wel niet was, begreep zij dat dit beroep haar op het lijf geschreven was.

Ze zag er aantrekkelijk uit, hield van sex met mannen, was "niet op haar bekkie gevallen" maar bovenal hield ze van geld en macht. Natuurlijk zou zij niet zomaar een hoer worden. Van de t.v. begreep ze dat er verschillende vormen waren en dat die ook een zekere klasse vertegenwoordigde. Escort was het slijkste en dan kwam het werken in een club. Tippelen was zielig en gevaarlijk, die vrouwen deden het voor de drugs volgens het dagblad dat iedere dag buurtbewoners aan het woord liet die zich verzetten tegen de zojuist ingestelde gedoogzone. Achter het raam was ook uitgesloten want de meeste gemeenten hadden de oude panden op brandveiligheidsaspecten afgekeurd waardoor zij geen vergunning meer kregen. Omdat uitbreiding buiten het aangewezen gebied niet mogelijk was door de bestemmingsplannen van de gemeente, waren de paar ramen die nog over waren onbetaalbaar geworden. Door hun machtsmonopolie konden de eigenaren hun huren opdrijven tot wel 500,- per dag schreef een betrouwbaar opinieblad kortgeleden. Kartelvorming van de overheid noemden zij dit in het bewuste artikel. Nee, een club moest het worden besloot zij kordaat en kocht de krant die beroemd is om zijn vrouwonvriendelijkheid maar daarin stonden nou eenmaal de meeste advertenties waarin gastvrouwen werden gevraagd.....

Natuurlijk moet zij nog een naam krijgen en wat staat haar allemaal te wachten wanneer zij een club belt en zich aanbied voor werk? We weten het (nog) niet. Op 1 j nu ri 1997 is de wetgeving veranderd en zijn alle bordelen legaal wanneer zij een vergunning hebben van de gemeente. Misschien merk je nu al iets van de veranderingen. Bedrijven die om je legitimatie vragen als je komt solliciteren, en de angst voor registratie bij instanties die je bijna letterlijk in je nek voelt hijgen.

We nodigen je uit om gedachten over de toekomst, in verleden tijd weer te geven door middel van een bijdrage aan dit verhaal. Stuur dit voor 15 oktober naar de redactie.